

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : tbptdn@videotron.ca
WEB: WWW.VOVINET.ORG

số 698

23 tháng 11 năm 2008

Tờ báo hằng tuần ĐIỆN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Qui Hội

Qui hội tình người tâm tự đạt
Cần khôn qui một tự phân bàn
Hành thông tự thức gieo duyên tốt
Quá khứ lỗi lầm tự giác an

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 06/02/99 đến 12/02/99

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ gì ai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Vui hành trong thanh tịnh phải vui hành làm sao ?
- 2) Sự tiến triển của tâm linh là sao ?
- 3) Duyên đạo và duyên đời nằm ở đâu ?
- 4) Đạt thanh đạt hòa là đạt làm sao ?
- 5) Trí phát tâm linh tiến là sao ?
- 6) Do đâu cảm thức sự chú trọng của Bề Trên ?
- 7) Tình người tương giao bằng cách nào ?

<p>1) Monaco, 06/02/99 3 : 15 AM <i>Hỏi : Vui hành trong thanh tịnh phải vui hành làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa vui hành trong thanh tịnh tức là thực hành pháp môn giữa đêm khuya thanh vắng trong lúc trời đất thông khai vạn vật an bình</p> <p>Kệ : <i>Khai thông trí tuệ một thân hình Thức giác tâm tu hướng địa linh Cách cảm thân giao duyên tình đẹp Qui nguyên giềng mối triển hành trình</i></p>	<p>2) Prague, 07/02/99 <i>Hỏi : Sự tiến triển của tâm linh là sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa sự tiến triển của tâm linh là thanh tịnh tiến tới giải giới sáng suốt</p> <p>Kệ : <i>Minh tâm giải tiến phân minh độ Khai thác tâm linh giải nắm mô Cơ đạo không còn trong bờ ngõ Thành tâm tu luyện niệm Nam Mô</i></p>
<p>3) Prague, 08/02/99 5 : 55 AM <i>Hỏi : Duyên đạo và duyên đời nằm ở đâu ?</i></p> <p>Đáp : Thừa duyên đạo và duyên đời nằm ở chỗ tự nhiên và hồn nhiên hình thành. Muốn không thành tự nhiên tương ngộ và đạt được. Cho nên người tu thiền tâm thức buông bỏ và thả lỏng thì tự nhiên sẽ có cơ hội tương ngộ</p> <p>Kệ : <i>Thực hành chú trọng niệm Nam Mô Đại hội chung vui gặp được bờ Trí tuệ không ngừng chuyển thức vô Bình tâm thanh tịnh dựng cơ đồ</i></p>	<p>4) Prague, 09/02/99 3 : 55 AM <i>Hỏi : Đạt thanh đạt hòa là đạt làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa đạt thanh đạt hòa là chung hành chung tiến</p> <p>Kệ : <i>Thức giác tâm tu cảm thấy hiền Bình tâm thanh tịnh cảm rất yên Thành tâm thức giác duyên độ tiến Cùng tu đồng tiến tự vượt xuyên</i></p>
<p>5) Prague, 10/02/99 7 : 30 AM <i>Hỏi : Trí phát tâm linh tiến là sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa trí phát tâm linh tiến là mỗi mỗi của nội tâm nội tạng đều phát triển đồng đều an yên thức giác</p> <p>Kệ : <i>Qui nguyên giềng mối giải tâm phiền Chuyển hóa hướng không sống thật yên Quý đạo chơn hồn thanh giới tiến Bình tâm thanh tịnh tự mình xuyên</i></p>	<p>6) Prague, 11/02/99 7 : 00 AM <i>Hỏi : Do đâu cảm thức sự chú trọng của Bề Trên ?</i></p> <p>Đáp : Thừa do sự dày công tu tiến sẽ tự cảm thức sự chú trọng thanh nhẹ của Bề Trên, có tiến mới có hòa, có hòa thì mới thấu triệt</p> <p>Kệ : <i>Thành tâm thanh tịnh tự phân xuyên Cảm thức tâm tu tự nối liền Rõ rệt tâm người không động loạn Tùy duyên phát triển cảm giao liền</i></p>
<p>7) Budapest, 12/02/99 5 : 45 AM <i>Hỏi : Tình người tương giao bằng cách nào ?</i></p> <p>Đáp : Thừa tình người tương giao bằng nguồn gốc thông cảm lẫn nhau từ trong nguyên lý của Trời Đất mà ra</p> <p>Kệ : <i>Tự nhiên nhìn mắt tự thân hòa Biết được tình người chẳng có xa Trời đất hợp thành duyên tự đạt Cảm thông nguyên lý tự tâm hòa</i></p>	

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

1. Hỏi: Thưa Thầy, Thầy có nói rằng, có thể làm Pháp Luân Thường Chuyển trong lúc đi đứng, như vậy là phải hành như thế nào?

Đáp: Thì khi mà chúng ta đã quen hơi thở đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu thì lúc nào cũng hít thở bụng thôi, không có thở ngực như hồi xưa tập thể thao. Khác. Lúc nào chúng ta cũng thở bụng thôi, đi đâu chúng ta cũng chỉ thở bụng. Bởi vì trong lúc sơ sanh không có đũa con nít nào không thở bụng hết. Chúng ta muốn trở lại cái bản tánh tự nhiên và hồn nhiên, chúng ta phải thở bụng. Thở quen rồi đi đứng nằm ngồi chúng ta cũng đi trong nhịp thở đó mà thôi.

2. Hỏi: Thưa Thầy, Thầy thường giảng “kiến tánh thành Phật”. Như vậy “tánh” ở đây có nghĩa gì?

Đáp: Bởi vì khi mà chúng ta làm Pháp Luân Thường Chuyển nó hiệp nhứt, huệ tâm khai rồi mới kiến tánh được, mới thấy sự sai lầm của chính mình, mà không dấn chân vào chỗ sai lầm nữa thì nó mới trọn lành, kêu bằng “thành Phật”.

THƠ

ĐƯỜNG VỀ XỨ PHẬT

*Đường về xứ Phật còn xa,
Hắn còn sóng gió phù hoa đợi chờ;
Đời người như thể giấc mơ,
Dứt mơ lay tỉnh tới bờ Như Lai.*

*Phú Nhuận, 04/11/2008
Thiền sinh Phương.*

HƯỚNG NGOẠI PHÊ BÌNH

*Lỗi mình không thấy, thấy lỗi người,
Quản quanh đống rác mãi còn bươi;
Ghen tương, ác ý, tự hành hạ,
Tu thế sao thành, bỏ bạn ơi !?*

*Phú-Nhuận, 18/11/2008
TIÊU LONG.*

VÔ VI THIÊN PHÁP

*Vô vi Thiên Pháp luyện Tiên đơn,
Hiệp nhất Âm Dương vượt Ngũ Hành;
Hồn Vía hiệp hòa ly thể cảnh,
Đường về Thiên quốc thỏa du hành.*

*Phú Nhuận, 18/08/2008
Thiền Đăng.*

XUÂN VÔ VI 2008 SÁNG DANH TỔ THẦY

Hồn thầy ở tận hư không
Khi cần chiếu điện qua thân xuống trần
Huấn từ lý giải ai cần
Xong rồi rút điện xác trần già y
Nhìn vào ông lão thường chi
Lờ đờ như đã quên đi chuyện đời
Uy nghi một thuở đất trời
Sanh già bệnh tử chẳng lờ một ai
An bày định luật lành thay
Đổi thay lớp củ chuyển xoay tiến lùi
Chúng ta chớ có bản khuâng
Huyền huyền biến biến chuyển luân pháp Thầy
Ngày nay sum họp cõi này
Ngày nay sum họp Thiên Đài vô sanh
Đẹp hình đẹp điển cao thanh
Chư thiên chư Phật xoay quanh nối liền
Anh em cố gắng hoà hiền
Thầy đi Thầy ở mỗi giềng vẫn yên
Thương Thầy giữ hạnh đạo duyên
Thương thầy đền đáp siêng thiền khai thông
Khích nhau kích động long bong
Thương mình trụ điện giải công sân si
Nói vòng tay lớn một khi
Tình thương tròn trịa thực thi lời thầy
Anh em đoàn kết bắt tay
Đổ cho khối trước giục sai được nào
Sau này Thầy ở trên cao
Anh em tiếp nối đời trao giữ lành
Vô Vi được thể vững thành
Đời đời bền vững sáng danh tổ Thầy
Phúc Tâm Cà Mau 24/9/2008

NHÂN NGÀY ĐẠI HỘI VIỄN TIẾN

Con kính chúc Thầy Sống muôn tuổi

*Phật Thầy sống ở dương trần
Mong Thầy soi sáng con cần hiểu ra
Một năm tu luyện đã qua
Dưới lòng bàn chân xuất ra lạ kỳ
Mỗi ngày có lúc có khi
Lúc thì ngứa ngái, lúc thì lạnh thay
Châu lưu bản thể mỗi ngày
Mong thầy minh giải con nay được tường.*

*TP. HCM, 15-11-2008
Châu Bửu Minh Vô Vi
ĐC: 202b Bà Hom, P13, Q6, HCM.
(Nhờ chuyển cho Thầy, Cám ơn)*

====

THƯ CHO EM MỚI BỎ TU

Được tin em:

*Chán nản, buồn bã hay vì một lý do
nào khác, mà quyết định không hành
thiền nữa!
Dù năm nay đã sắp si tuổi 50.*

*Em ơi! Sao nỡ bỏ tu
Chối từ về với ngàn thu an nhàn
Vĩnh hằng không phải thế gian
Bồng Lai Tiên Cảnh mới an đời đời
Buồn cho số kiếp người ơi
Vòng vo bao kiếp bao đời thế gian
Làm người cũng lắm gian nan
Lỡ sa tội lỗi, khó khăn chẳng lành
Và còn trắc trở mong manh
Luân hồi cho một chúng sanh tội tình*

*Chẳng còn được gọi siêu sinh
Duyên lành chẳng biết quý tình Trời ban
Xuống đây học hỏi vô vàn
Học bài thanh trước chứa chan Tình Trời
Nỡ nào chê chán bỏ rơi!
Bỏ tu, bỏ ngộ Cổng Trời bình yên!
Chúng sanh muốn học Phật Tiên
Phải thanh phải nhẹ nói liền cảm giao
Địa Ngục buồn khóc thấm sâu!
Ai nào muốn đến! Khổ đau vô cùng!
Ngày còn sức khỏe trẻ trung
Không tu không hiểu vô cùng Trời ban
Tuổi già, sức yếu, phủ phàng
Đường tu giới hạn ngõ ngành tiếc xưa!
Về già mà bớt tội chưa!
Sao còn xưng tội như chưa hề làm!
Thế thì tuổi trẻ rắp tâm
Những điều giới hạn khi lâm tuổi già
Thiệt tha mà cố vượt qua
Bao nhiêu cặm bẫy Ta Bà sẵn giăng
Đường về xứ Phật rất cần
Bỏ bê trì trệ, tiếc chẳng hỏi người!
Không tu! Sao được thanh thoi!
Kiếp đời tội lỗi! Rong chơi nổi gì!
Ba chìm bảy nổi lâm ly!
Chần chừ chi nữa! Tu đi cho rồi
Thế gian thế đó thế thoi
Vượt lên, tự xuống, tàn đời do ta!
Đường mây rục rở thướt tha
Nỡ nào sao lãng! Vì ta, vì đời.*

*Hiệp Bình Phước, 30-09-2008
Từ Hùng.*

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính mong Quý Thiên Đường, Thiên Viện và Bạn Đạo Năm Châu: Hướng tâm cầu nguyện cho linh hồn ông: TRẦN VĂN ĐIỂN ở Tiền Giang, Việt Nam.
Từ trần ngày 3 tây tháng 11 năm 2008 thọ 84 tuổi được siêu thăng tịnh độ.
Gia đình tang quyến bạn đạo TRẦN THỊ MẠNH và chồng là NGUYỄN VĂN NĂM ở Bà Rịa, Việt Nam.
Xin chân thành cảm ơn và thông báo.

2) Kính xin các bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông Lê Văn Hai là thân phụ của bạn đạo Lê Thị Thanh Hương vừa từ trần ngày 17/11/2008 tại Bến Cát tỉnh Bình Dương Việt Nam hưởng thọ 59 t, được siêu thăng Tịnh độ.
Lê Thị Thanh Hương

Thông báo về đại hội Viễn Tiến 2008

1. Webcast trực tiếp trong Đại Hội

Năm nay Đại Hội có tổ chức chương trình theo dõi Đại Hội trực tiếp qua internet. Nếu theo dự định thì anh Bá sẽ dùng chương trình (programs) WebEx (Chương trình chánh) và Yahoo conference (Chương trình phụ). Với chương trình này các bạn có thể xem hình (web camera) và nghe âm thanh của Đại Hội trong những ngày Đại Hội. Nếu các bạn muốn tham dự thì xin liên lạc và gửi cho anh Nguyen Thanh Ba . tại email của anh là : Thanhba_nguyen@yahoo.com

Xin các bạn liên lạc với anh Bá trước ngày chủ nhật 23 tháng năm 2008

2. Ban chuyên Vận

Khi quý bạn đạo đến tới phi trường xin chờ ban chuyên vận tại Information desk của Airport chứ **đừng bao giờ đứng chờ ngoài đường vì lạnh sẽ bệnh liền**

Chúng tôi sẽ đón tất cả quý bạn đạo về Hotel

Lạnh dự báo là -10C đến -110C nên cẩn thận quần áo mũ ấm

Xin cảm ơn quý bạn đạo

BTC

BẠN ĐẠO VIẾT

Ký sự Thầy du hành Las Vegas

Ngày 6 tháng 10 vừa rồi, được tin Đức Thầy về San Diego, CA. Gia đình chúng tôi cũng như toàn thể bạn đạo vùng Oregon đều rất ngạc nhiên và vui mừng phấn khởi. Chúng tôi liền điện thoại hỏi thăm sức khỏe của Thầy, các bạn ở Cali cho biết đã ra đón Thầy ở phi trường và thấy Thầy rất là khỏe mạnh vui tươi. Chúng tôi thật là mừng vội nhờ anh Thanh Hòa trình với Đức Thầy xin phép Thầy cho chúng tôi được xuống San Diego thăm Thầy. Hai hôm sau nhận được điện thoại báo cho biết Thầy nhắn “*nói vợ chồng Lâm Trúc xuống thăm tao*”. Chúng tôi nghe lời nhắn mà xúc động rung rung nước mắt, tình thương của Thầy đối với đàn con thật bao la, nhận được từ điển của Thầy chúng tôi mừng vui khôn xiết và thương Thầy khôn nguôi.

Anh Lâm vội lấy vé máy bay đi thăm Thầy ngay cuối tuần đó. Còn tôi và cháu Sony vì kẹt không xin được ngày nghỉ nên phải đợi đến 2 tuần sau mới lên đường được. Tôi và hai cháu Sony và Điền lái xe khởi hành từ tối thứ hai ngày 20/10, lúc đầu dự định đi San Diego nhưng nghe Đức Thầy đã đi qua thăm bạn đạo ở Las Vegas, nên chúng tôi đổi hướng lái xe thẳng đến Las Vegas luôn. Chiều ngày thứ ba, lúc gần đến nơi, Sony gọi điện thoại cho anh Liêm và anh Tùng hỏi thăm thì được biết Thầy đang đi massage shiatsu và hẹn chờ chúng tôi ở Hotel Palazzo. Đến nơi, sau khi check in nhận phòng xong thì chúng tôi nghe tin Thầy đã về và các anh chị đang đưa Thầy đi “Thuyền Tình” (Gondola Ride) ngay bên khu Venetian, chúng tôi vội qua đó. Tại đây chúng tôi gặp khá đông các bạn đạo đang đứng đợi Thầy, trông ai cũng tươi vui như ngày Tết. Anh Tùng, anh Liêm đang cầm máy hình chuẩn bị chụp hình Thầy, anh Dominique, với bà Tám, chị Thủy, chị Hoa bạn đạo Las Vegas, kế bên là chị Lan Châu với Trung bạn đạo Florida, bác Lan và anh Tường bạn đạo Paris, gia đình anh Sáng chị Hồng từ Santa Anna đi với vợ chồng anh Tươi cùng bác gái, có cả ông George Capps và chị Hoa cùng anh Hòa bạn đạo Las Vegas. Không ngờ được gặp đông đủ như vậy nên thật là vui. Quên kể là có gặp anh Hoàng bạn đạo San José lúc ở trên phòng hotel.

Khi tôi lên đứng trên chiếc cầu nhỏ nhìn xuống giòng nước thì thấy “Thuyền Tình” của Thầy đi ngược trở về, vui mừng trông thấy Thầy thoải mái ngồi trên thuyền ngược mắt hiền lành nhìn đàn con đứng đầy hai bên bờ sông. Ngồi bên cạnh Thầy là chị Thanh Hòa, đối diện là cô Bê và Minh Sơn, nét mặt người nào cũng vui tươi hơn hờ, nụ cười nở rộng trên môi. Chúng tôi vẫy tay và gọi to: “Thầy ơi !” Thầy nhìn lên yên lặng đưa tay vẫy chào, chúng tôi vui sướng vô cùng khi thấy hình ảnh Thầy tươi đẹp thoải mái quá. Bao nhiêu là máy

hình của các bác phó nhòm Vô Vi từ hai bên bờ sông đều đưa lên nhắm ống kính về phía Thầy mà chớp lia lịa, “Thuyền Từ” gần về bến chúng tôi đứng gần đó nên được nghe tiếng hát trong cao lanh lãnh của cô lái thuyền (gondolier). Cô hát một bài hát tiếng Ý tặng Thầy, giữa khung cảnh của thành phố Venice thu nhỏ, tiếng hát vang vọng tạo thêm phần lãng mạn êm dịu nhẹ nhàng cho du khách.

Lúc chị Thanh Hòa dìu Thầy bước lên bờ thì đàn con vui mừng vây quanh chào hỏi Thầy, Thầy nhìn từng người với ánh mắt sáng quắc đong đầy nét hiền từ thương yêu, lâu ngày xa cách nhìn Thầy mà xúc động đến không cầm được nước mắt, sung sướng vô vàn khi cầm tay Thầy thấy Thầy vượt qua cơn bệnh, bình phục nhanh chóng và với sức khỏe mạnh mẽ hơn là tôi tưởng rất nhiều, da Thầy hồng hào, đi đứng vững mạnh như một người bình thường chứ chẳng có vẻ gì là người bệnh mới gấn máy trợ tim cả. Xin đa tạ Thượng Đế đã ân độ cho Thầy được bình phục nhanh chóng như thế.

Tối hôm đó, các anh chị đã đặt bàn tại nhà hàng “TAO” nổi tiếng nằm trong khu resort Venetian, nên tất cả đàn con cùng theo chân Thầy từ từ đi trong mall đến nhà hàng này. Trên đường đi lúc băng qua cầu, Thầy bỗng đứng lại một tay nắm thành cầu, một tay đưa lên gông mạnh, trong tư thế “lực sĩ” khoe cho đàn con thấy Thầy khỏe mạnh. Điều bộ Thầy thật hồn nhiên, dễ thương vô cùng và lại vui tếu nữa làm chúng tôi cười rộ thích thú và sung sướng là Thầy vẫn vui khỏe như năm nào, rồi Thầy đổi thế đứng chống nạnh hai tay, anh Thanh Hòa đạo diễn cười to hạnh phúc, bạn đạo chúng tôi vây quanh Thầy vỗ tay hoan hô vang trời, hình ảnh “lực sĩ Vĩ Kiên” đã được thâu vào ống kính lưu lại một kỷ niệm thật dễ thương của Thầy cho chúng tôi. Sau đó tất cả họp lại ngồi dưới chân Thầy chụp chung một tấm hình “cha con tái ngộ”, tưởng như là giấc mơ có ai ngờ được ngày hôm nay lại được ở bên Thầy tại xứ Las Vegas xa xôi này, sau những ngày “bệnh hoạn” Thầy về đây với hình ảnh mạnh khỏe tươi vui thì quả đúng là phép màu. Miracle !

Nhà hàng “TAO” thật sang trọng, với cách trang trí mờ ảo của ánh nến, hoa và... tượng Phật! Tượng Phật to nhỏ được “thờ” dọc hai bên tường làm cho khung cảnh thêm phần uy nghi lạ mắt. Ngay từng trên, trong một phòng nhỏ ấm cúng, thoáng mở tầm nhìn rộng xuống cả nhà hàng bên dưới, với một bàn dài 20 ghế, Đức Thầy ngồi đầu bàn chủ tọa, chúng tôi chia nhau ngồi hai bên. Bà Tám hỏi nhà hàng này bán món gì? Anh Thanh Hòa vừa cười vừa trả lời “Nhà hàng Tàu bà Tám à, nhưng ăn ở đây là ăn sang chứ không phải ăn ngon ! Hôm nay mình ăn mừng Thầy trò hội ngộ, nên đãi nhà hàng này cho sang !”. Chị Bê gọi mấy món chay cho Thầy, special order nên thoáng chốc là họ mang thức ăn ra ngay, phục vụ rất là tốt, thức ăn nấu khéo, thanh đạm, rất hợp khẩu vị. Thầy cầm đũa gắp từng miếng rau ăn thanh thản, sau phần khai vị đến những món chính Thầy ăn thêm với cơm gạo lức muối mè do cô Indra nấu đem theo. Thấy Thầy nhai cơm gạo lức rất khỏe, tôi vui mừng mạo muội hỏi Thầy: “Thầy ơi, Thầy ăn ngon không?” Thầy hiền từ gật đầu, tôi nhìn Thầy niềm thương dâng lên rộn rã trong lòng, thương Thầy thật là thương, Thầy ăn được là Thầy có sức khỏe, tôi cảm thấy sung sướng lắm lắm.

Khoảng 8 giờ rưỡi hơn chưa ăn tráng miệng thì Thầy bỗng đứng dậy nói Thầy muốn về, anh chị Thanh Hòa, anh Dominique, anh Liêm và Minh Sơn liền vội đứng lên theo Thầy ra cửa. Chúng tôi ngồi lại thanh toán cỗ bàn một lát sau mới rời nhà hàng.

Khi về lại phòng, chúng tôi nghe chị Thanh Hòa kể lại, lúc anh chị đưa Thầy về lại Palazzo, đoạn đường khá xa, thấy Thầy đi bộ lâu sợ Thầy mệt, nửa đường anh Thanh mời Thầy ngồi nghỉ một tí nhưng Thầy từ chối Thầy bảo “*ngồi nghỉ tạo cho nó làm biếng*” nên Thầy cứ tiếp tục đi, về đến lobby của hotel Palazzo đúng 9 giờ tối, thấy bác Bảy đi với gia đình anh chị Được (Thiên Tạo) và bạn đạo địa phương Las Vegas lên thăm Thầy, đang đợi và Thầy đã có hẹn 9 giờ tối cho gặp. Mới biết đang ngồi ăn nhưng Thầy cũng nhớ đến những đứa con đang đợi ngài, và hay tuyệt là là ngài đã canh giờ về đúng lúc để không trễ hẹn. Phục Thầy quá xá !

Gặp Thầy các bạn đạo đều mừng vui, hỏi thăm tíu tít, nói chuyện chưa được 5 phút, anh John (con trai của anh chị Được (Thiên Tạo) mở lời mời Thầy về nhà ngủ, Thầy gật đầu và Thầy được anh John đưa ra xe chờ về nhà anh. Căn nhà này gia đình anh chị Được đã mua để dành riêng cho Thầy, trong những dịp Thầy về Las Vegas có chỗ yên tĩnh nghỉ ngơi.

Kể chuyện xong, chị Thanh Hòa còn nói một thắc mắc của chị mà chị thấy kỳ quá, lúc Thầy đi với tụi mình thì thấy thấy Thầy đi đứng khỏe re, vậy mà lúc tới lobby của hotel Palazza thì Thầy bỗng đi xiêu vẹo, nghiêng bên này ngã bên kia làm anh Thanh phải đỡ một bên chị Hòa đỡ một bên, bạn đạo Las Vegas thấy Thầy yếu như vậy chắc cũng lo lắm. Tôi nghi có lẽ do Thầy đi bộ con đường từ bên Venetian về Palazzo khá dài nên làm chân Thầy mỏi.

Sáng sớm thứ tư khoảng gần 8 giờ, tôi qua phòng các anh chị, gặp anh Thanh, anh cho biết anh đưa mới đưa Thầy về. Thì ra đêm qua, Thầy đến nhà anh John ở chơi khoảng hơn 1 tiếng, thì Thầy nói với mọi người “*Tôi đến thăm một chút bây giờ tôi phải về nhà tôi ở Chợ Lớn*”. Mọi người cười ồ, anh Thanh nhắc: Thầy ơi đây là Las vegas ! Thầy nói tôi phải về hotel nhà tôi. Nhưng về hotel nghỉ được một chút, 2 giờ sáng Thầy lại thức dậy kêu anh Thanh Hòa chở đi chơi, 4 giờ sáng lại đi nữa đến hơn 8 giờ sáng mới về. Vào phòng Thầy đi ngủ, anh Thanh Hòa cũng mệt dừ nằm xuống là anh ngáy vang.

Đến 10 giờ sáng như đã hẹn, anh John đến Palazzo đón Thầy đưa Thầy đi chơi. Thầy đi rồi chúng tôi cảm thấy trống vắng bèn rủ nhau đi loanh quanh trong khu resort Venetian, sáng nay có cả Dung một bạn đạo từ Florida qua thăm Thầy đi chơi cùng, đêm qua Dung được ở lại “nhà Thầy” với anh chị Được, hôm nay Dung vào khách sạn với chúng tôi. Sau khi ăn trưa chúng tôi lại lang thang dạo phố, đi bộ qua những casino khác, không đánh bài thì cũng đi cho biết các casino hào nhoáng của xứ Las Vegas này. Đi mấy tiếng đồng hồ mà mới viếng được 3 casinos, mỗi chân quá và trời cũng gần tối rồi nên chúng tôi trở về Palazzo lấy xe đưa Dung ra nhà anh chị Được để lấy valise gửi ở đó. Nhân tiện sẵn xe bà Tám cũng vui về tháp tùng đi thăm “nhà Thầy”, lái xe khoảng 20 phút, đến nơi thấy Thanh Mai đang ngồi trước nhà, bà Tám bước xuống xe là

có cô Thanh Mai chào đón dặt vào nhà. Thanh Mai nói có Thầy đang ở trong nhà, làm chúng tôi thật ngạc nhiên và lòng lại rộn vui. Cửa mở, chị Được từ trong bước vội ra đón bà Tám, chị cười thật tươi hiền hậu chào chúng tôi. Vào nhà tôi thấy Thầy đang ngồi ở bàn ăn với ông Bảy và anh Được, chúng tôi vội đến chào Thầy, Thầy mới ăn tối xong, chị Được nói tối nay cô Quý làm bánh cuốn chay cho Thầy ăn. Tại đây ngoài anh chị Được, ông Bảy, tôi được gặp chị Khang, cô Bích, cô Quý, cô Indra, mọi người đều vui vẻ hoan hỉ đón bà Tám. Các chị mời bà Tám và chúng tôi cùng ăn cơm tối nhưng chúng tôi ăn trưa trễ còn no nên chỉ một mình bà Tám ngồi vào bàn, bà Tám vui vẻ cầm đũa vì đã tới giờ bao tử làm reo rồi.

Anh Được đưa chúng tôi đi thăm “nhà Thầy”, nhà rộng lớn khang trang, bày trí trang nhã sang trọng. Cầu thang lên lầu có gắn hệ thống “ghế thang máy” (chair stair lift) nên rất tiện cho Thầy đi lên và xuống lầu. Trong phòng ngủ lớn của Thầy có cả Tivi LCD màn ảnh lớn và bàn làm việc, trong phòng tắm riêng được trang bị cả phòng tắm hơi rất là tiện nghi tân tiến. Tôi hỏi ngôi nhà này ngày thường ai ở thì anh Được cho biết nhà chỉ để đón Thầy, khi nào Thầy về Las Vegas anh chị mới lên đây mở cửa, còn thường thì khóa cửa suốt không ai được ở cả và anh chị giao nhà cho người hàng xóm trông chừng giùm. Tấm lòng yêu quý trân trọng Đức Thầy của gia đình anh Được thật đáng cho chúng ta ngưỡng mộ.

Thầy đang ngồi uống trà với ông Bảy bỗng dung Thầy kêu ngựa, Thầy gãi hai chân, Minh Sơn chạy xuống giúp Thầy, Sơn nói Thầy ngồi lâu quá máu đọng nên bị ngứa, một lúc Thầy đứng dậy kêu lấy xe đưa Thầy đi. Anh John lái xe ra ngay, Thầy đi nhanh quá, ông Bảy không thay đồ kịp nên không đi được cùng Thầy. Chúng tôi ở lại đợi bà Tám ăn cơm xong mới xin phép anh chị Được ra về. Rất là có duyên lành được đến thăm ngôi nhà của Thầy. Cảm ơn anh chị Được, nhớ lại năm 1998, trong Khóa Sống Chung Qui Hội Tâm Linh ở Costa Mesa, CA, Đức Thầy đã gọi anh Được là “Đại Đức” quả là không sai, lòng hiếu hạnh của anh thật là đáng quý.

Trở lại Palazzo thì thấy các anh chị đang đợi chúng tôi về đi ăn tối. Khi mấy anh em kéo nhau xuống lobby, đi ngang qua casino lại gặp đức Thầy và anh John, anh Thanh Hòa hỏi Thầy muốn con ở lại với Thầy hay cho con đi ăn, Thầy chỉ cái ghế bên cạnh bảo mày ngồi đây, vậy là Thầy muốn anh Thanh Hòa ở bên cạnh Thầy rồi nên anh phải ở lại. Bọn chúng tôi chạy xe ra tiệm Phở Saigon 8. Khi thức ăn vừa mang ra thì anh Tùng nghe phone reng, anh Thanh Hòa gọi nói về gấp Thầy bảo Sony book vé cho Thầy đi coi show tối nay. Cả bọn quýnh lên, chưa biết tính sao, gần 9 giờ tối rồi có đi coi show kịp không? Sony vội vã gọi phone book vé, sau một hồi liên lạc với các agents mới biết kết quả tối nay không có show nào còn vé cả và có lẽ đã gần 9 giờ tối ngày thường nên các Casino lớn không diễn show khuya.

Về lại khách sạn, Sony vào trình với Thầy đêm nay không đi coi show được và Sony sẽ book vé đêm mai mời Thầy và cả phái đoàn đi xem show ảo thuật, Thầy gật đầu bằng lòng. Lúc đó có anh Nguyễn Văn Sơn bạn đạo địa phương lên thăm Thầy. Đi với Thầy lúc nào cũng có nhiều bất ngờ thú vị. Khi chúng tôi sửa soạn đi ngủ thì anh Thanh Hòa chạy qua phòng la to: “Thầy kêu đi hết, đi lên downtown Las Vegas đi bộ với Thầy. Thế là cả bọn lại nhao nhao mũ áo kéo ra hộ tống Thầy, lên xe nhắm hướng Golden Nugget Casino. Nhờ Thầy tôi mới biết khu phố downtown này, một phố cổ của Las Vegas, đã 10 giờ rưỡi đêm mà con đường chính ở đây còn đèn đuốc sáng choang, người qua lại đông đúc, nhộn nhịp từng đoàn từng đoàn người như đi hội, tiếng đàn tiếng nhạc vang rền. Thầy đi bộ 1 chút rồi vào sòng bài ngồi nghỉ chân, chúng tôi ngồi quanh Thầy. Mỗi đầu giờ ngoài phố chính lại có show chiếu trên trần đường, cảnh trí hào nhoáng, ánh đèn rực rỡ, nhạc hát tung bùng, Thầy trò ngồi nghỉ xong lại kéo nhau ra đường đi bộ, Thầy cầm tay trò, trò ôm tay Thầy, đi từ từ chậm chậm. Đêm Las Vegas mát lạnh dễ chịu, đường phố đã bớt người nhưng không vắng, đi quanh một hồi Thầy kêu về, trên đường ra xe thì show nhạc lại phát lên, Thầy trò nán lại xem hết show mới về. Thế là hết một ngày với chúng tôi nhưng với Thầy và anh Thanh Hòa, anh Dominique, Minh Sơn, và Tùng thì vẫn còn dài vì đêm khuya 2, 3 giờ sáng Thầy lại muốn đi ra ngoài và phe ta lại sẵn sàng ứng chiến “một trăm phần trăm !”.

Thứ năm 23/10. Trưa hôm qua nhóm chị Lan Châu và bác Lan, Tường và Trung đã từ giã Thầy để về lại Cali, thì hôm nay lại có nhiều bạn đạo khác đến thăm Thầy tại khách sạn. Thấy Thầy đi bộ nhiều quá chân

Thầy mới nên anh Thanh Hòa hỏi mượn một cái xe lăn của khách sạn để đẩy Thầy đi cho Thầy đỡ mệt và có xe thì có thể đẩy Thầy đi chơi quanh quanh trong khuôn viên các casino xa hơn. Và ngồi xe khỏe hơn nên Thầy thích đi ra ngoài lắm, các anh chị thay phiên đẩy xe đưa Thầy đi, đi chán Thầy mới về phòng ăn cơm và ngủ nghỉ.

Đến gần 7 giờ rưỡi tối, tất cả chúng tôi cùng Thầy đi xem ảo thuật “Magic Show của Lance Burton”, anh Thanh Hòa đẩy xe Thầy, anh Hoàng dẫn bà Tám, cả nhà cùng vào rạp. Chương trình ảo thuật này thật hay và vui, màn nào cũng thú vị, hào hứng. Xem xong ra về, Sony hỏi Thầy xem được không Thầy lắc đầu, không biết Thầy thế nào, bạn đạo chúng tôi thấy hay, bà Tám thích lắm, ra về cứ nhắc mãi “Mấy con dzit biết nghe lời hay quá, nó nuôi dzit dạy sao dzit khôn quá” nghe mà phải cười vui theo với bà Tám. Chúng ta thiên mãi mà chưa thanh tịnh, lâu lâu Thầy cho cơ hội đi xem show giải trí cho biết cái tinh vi của thiên hạ, cảnh trí rành rành trước mắt đó mà bị người ta gạt cũng không hay còn vỗ tay khen rầm trời !

Khi Thầy trở về phòng thì có anh Sơn chị Loan, anh chị Sang chị Hoa, chị Liễu, Thanh Mai, Thanh, Hương và các bạn đạo khác đến chơi với Thầy. Thanh Mai dẫn theo cô chủ nhỏ tên Ngọc đến gặp Thầy. Ngọc mới thực hành pháp lý Vô Vi được 2 năm, nghe Ngọc thưa với Thầy về khó khăn của mình khi hành pháp, Ngọc là người Công Giáo, Ngọc thiên mà chồng không thiên, phải làm sao? Thầy minh giảng cho Ngọc tất cả những thắc mắc của em, lúc nào Thầy cũng nhắc nhớ trụ trên đỉnh đầu niệm Phật để hóa giải những khó khăn chung quanh. Lâu lắm mới được nghe Thầy giảng thao thao bất tuyệt cả 20 phút, cung cách Thầy giảng giống như những năm 80, 90 tiếng Thầy to rõ và minh mẫn sáng suốt vô cùng. Thật may mắn cho bạn đạo Las Vegas.

Có điều lạ sau một ngày sinh hoạt, cả bọn chúng tôi đều mệt mỏi chỉ có Thầy là vẫn tươi khỏe, hai mắt ngài sáng quắc, con người năng động từ tốn và nghỉ ngơi vài tiếng sau là sẵn sàng đi chơi tiếp không có chút gì là yếu sức mệt mỏi cả. Thật là lạ lùng, Thầy khỏe như vậy, sinh động như vậy nên nếu bảo mấy tháng trước Thầy mới vào nhà thương gắn máy trợ tim thì chẳng ai tin cả. Cũng như đêm qua, đêm nay khoảng 3 giờ sáng, anh Dominique lại đột xuất qua phòng kêu anh Thanh Hòa và Tùng dậy chở Thầy đi chơi. Đi đến gần 8 giờ sáng mới về, nên vào phòng là anh Thanh Hòa ngất ngư lăn ra ngủ liền.

o0o

Chương trình dự định là ngày thứ sáu phái đoàn sẽ về lại San Diego, nên anh Thanh Hòa chỉ lấy phòng ngủ có bốn đêm thôi, 11 giờ trưa phải trả phòng mà đến 11 giờ kém năm chúng tôi còn chưa biết ở hay về. Sáng sớm nay anh Thanh có hỏi Thầy mà Thầy im lặng không trả lời, bây giờ Thầy còn ngủ, như vậy chắc ở lại rồi. Anh Thanh vội thức dậy gọi hotel đặt thêm một ngày nữa và tất cả chúng tôi ở chung một phòng.

Buổi trưa anh chị Được, ông Bảy, anh Sang chị Hoa lên thăm Thầy. Rồi anh Sang chị Hoa có nhã ý mời ông Bảy, bà Tám và tất cả anh chị em đi ăn cơm trưa, anh chị Sang không dám mời Thầy vì sợ Thầy đi ăn ngoài bị ngứa. Cảm ơn tình cảm của anh Sang chị Hoa dành cho bạn đạo phương xa, chỉ tiếc là ăn xong phải về khách sạn chơi với Thầy nên chúng tôi không có thì giờ ghé nhà anh chị uống trà đàm đạo Vô Vi. Mong một dịp khác sẽ được tái ngộ để đáp lễ anh chị.

Buổi chiều trời Las Vegas dịu mát, Thầy trò chúng tôi lại đi dạo, kỳ này anh Thanh hăng hái đẩy Thầy đi xa hơn, từ Palazzo anh đẩy xe ra đường cho Thầy hưởng nắng sa mạc mùa thu. Phố xá nhộn nhịp đông đảo du khách dạo bước, Thầy trò nhà ta nhanh chóng lẫn vào đám đông nhưng lúc nào Thầy cũng nổi bật với chiếc áo pull màu đỏ. Đi ngang qua khuôn viên của các Casino nơi nào có ngoại cảnh đẹp đặc biệt, Thầy trò đều dừng lại chụp hình lưu niệm, Thầy bên thác nước (Wynn), Thầy bên tàu cướp biển (Treasure Island), Thầy với vườn hoa nhiệt đới (La Mirage), Thầy với khu vườn huyền bí (La Mirage).... Vòng về anh em đưa Thầy đi xe điện (tram) qua thêm mấy khu phố nữa mới về lại khách sạn Palazzo.

Tùng và Sony có nhã ý mời Thầy đi Spa, sợ da Thầy mỏng quá không tắm hơi được, nhưng cô Indra nói không sao. Khi Thầy nhận lời, Tùng với Sony vui mừng lắm, Tùng khen spa ở Palazzo này sang trọng và tiện nghi tối đa, đi spa xong ra người khỏe hẳn mát mẻ nhẹ nhàng vô cùng, nên mong Thầy và các anh em được hưởng tiện ích một lần cho khỏe, giải bớt căng thẳng và cho biết thêm dịch vụ này ở đây.

Khoảng 8 giờ rưỡi tối hôm đó, chúng tôi lại có dịp quay quần bên Thầy. Có thêm vợ chồng chị Hường từ Arizona mới qua thăm thầy, chị mang chiếc xe RV motor home của chị qua để Thầy tùy nghi sử dụng, đến khi nào Thầy không cần dùng nữa, thì sẽ hoàn trả lại cho chị ấy. Chị Hường ngồi dưới chân Thầy, kể chuyện chiếc xe RV mua đã gần 10 năm mà mới chạy có 11.000 miles, chuyện chị dọn dẹp xe cả ngày hôm qua tối không ngủ, đi đường lái xe từ Arizona qua chị cũng lui cui chùi rửa thậm, cả ngày không ăn uống gì nên đến đây đói quá phải nhờ anh Thanh Hòa đưa đi ăn Chị kể đủ thứ những tiện nghi giường, bếp.. trang bị trên xe cho Thầy nghe.

Thấy chị nói về chiếc RV, có bạn đạo đề nghị chị Hường nên mời Thầy xuống đi thử chiếc xe RV. Đúng rồi, Thầy nhận lời liền, thế là anh em ta lại cùng Thầy kéo nhau ra bãi đậu xem chiếc RV. Chị Hường mời Thầy lên RV, chị đưa Thầy vào giường ở cuối xe nằm nghỉ, ông James chồng chị Hường cầm tay lái chờ Thầy và tất cả bạn đạo đi một vòng Las Vegas by night. Xe chạy ra hướng ngoại ô, anh Thanh nhận ra hướng đường đến nhà chị Thủy, mới nghe chị Thủy bị chớm đau bao tử, nên chị Thanh Hòa đề nghị đến thăm chị Thủy, chị cầm phone gọi chị Thủy hỏi địa chỉ nhà, ông Jim cho vào hệ thống Navigator trong xe liền. Mười phút sau thì chúng tôi đã có mặt trước căn nhà chị Thủy, lúc đầu sợ Thầy mệt, anh Thanh Hòa kêu chị Thủy ra xe chào Thầy nhưng một lúc sau thì Thầy lại bước xuống xe Thầy hỏi “*Nhà con Thủy đây hả, để tao vào thăm nó chút*”. Chị Thủy chắc vui mừng xúc động lắm khi Đức Thầy bất ngờ đến nhà, không chuẩn bị kịp nên trông chị và con gái hơi bối rối, nhưng có hề gì Thầy đến nhà chứng cho tâm lành của chị, Thầy ngồi ngay phòng gia đình uống trà xem tivi, hỏi chuyện chị Thủy với bạn đạo, anh Thanh Hòa xin phép Thầy cho

chị Thủy chụp hình kỷ niệm với Đức Thầy, bạn ta vào chụp ké. Phó nhòm Tùng và Sony kêu chị Bê vào chụp với Thầy, phó nhòm ra lệnh “Chị Bê ôm Thầy đi”. Thế là có hình con ôm cha “thấm thiết”. Vui ơi là vui !

Khi rời nhà chị Thủy, chị Thanh Hòa rủ chị Thủy tháp tùng về khách sạn để ngày mai theo Thầy về lại San Diego luôn, khỏi mất công con chị đưa qua. Thế là “xe đồ Hoàng” í lộn “xe đồ Thanh Hòa” lại rước thêm được một khách quý.

Đêm đó trong căn phòng Luxury View Suite được trưng dụng chỗ ngủ tối đa, tạo thêm sự ấm cúng chan hòa tình anh em đồng môn thương yêu tha thứ. Anh chị em chúng tôi thiên xong thì đã gần 2 giờ sáng. Mọi người nằm xuống ngả lưng thiu thiu được một chốc bỗng đèn bật sáng choang, mở mắt ra thấy anh Dominique đã đẩy xe Thầy vào ngay giữa phòng, cả bọn vội vã ngồi dậy chào Thầy, anh Thanh Hòa mắt nhắm mắt mở ôm quần áo đi vào phòng tắm, Dương Như Tùng mau lẹ nhảy từ trong chăn ra, đứng lên nói với Thầy:

- Con sẵn sàng rồi nè. Biết tối thế nào Thầy cũng qua kêu nên con mặt sẵn áo quần ngủ luôn. Thầy cười.

Trong khi đợi anh Thanh Hòa, Thầy ngồi nhìn quanh phòng thấy đàn con nằm tràn lan, Thầy hỏi:

- Phòng này mấy người ngủ?

Chị Thanh Hòa nói:

- Dạ để con đếm: 1... 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10...10 người đó Thầy.

- Chà phòng vậy mà cũng ngủ được 10 người. Thầy chặc lưỡi.

Im lặng một lúc Thầy bỗng nói:

- Tập cho nó quen rồi.

Mặt Thầy nhìn hơi vui vui khi nói như để đàn con hiểu mà thông cảm. Chắc cơ thể của Thầy quen sinh hoạt ban đêm hay Thầy phải đi “làm việc” không biết, nhưng Thầy còn khỏe Thầy còn đi ra ngoài được thì bất cứ giờ giấc nào các anh chị cũng vui vẻ sẵn sàng phục vụ Thầy, nương theo giờ giấc, ý muốn của Thầy cho Thầy vui làm việc trọn lành, mà không bao giờ dám phiền hà gì cả . Đạo hiếu với Thầy chúng con trả bao nhiêu kiếp mới hết.

oOo

Sáng thứ Bảy, chúng tôi lo dọn dẹp hành lý trả phòng sửa soạn khăn gói trở về San Diego. Trong khi Thầy ngồi ngoài hiên khách sạn chờ đợi anh Thanh Hòa lái xe đến đón, thì chị Hường đến chào Thầy, chị tỏ ý mời Thầy đến thăm nhà chị ở Arizona, lái xe 4 tiếng, Thầy từ chối không đi, chị cứ năn nỉ mãi Thầy cứ lắc đầu từ chối mãi. Chẳng nhớ lúc nào Thầy cũng từ chối không lấy chiếc xe RV nữa. Chị Hường rất muốn Thầy nhận chiếc RV nên có lúc nghe chị Hường thủ thỉ với Thầy: “Thầy lấy chiếc RV này đi để Thầy có xe đi thăm bạn đạo ở Mỹ, Thầy đi xe này qua Arizona rồi đi về Montreal luôn, nghen Thầy”. Thầy lắc đầu: “*Không đi*” !

Chết hành lý xong xuôi Thầy trò lên xe, để chắc bụng trước khi ra xa lộ, tài xế Thanh Hòa mời Thầy cùng vợ chồng chị Hường và tất cả đi ăn ở Mandalay Bay Buffet. Tại đây lại có chuyện bất ngờ ! Bất ngờ thật là bất ngờ ! Số là chị Hường vẫn thiết tha mong muốn Thầy về thăm nhà chị, nên Thầy ăn xong là chị lại ngồi bên cạnh tỉ tê với Thầy, chị nói mãi nói mãi, Thầy từ chối hoài không được Thầy mới bảo: “*Thằng Thanh Hòa lái xe thì tao mới đi*”. Chị Hường mừng quá, chị nhảy qua năn nỉ anh Thanh Hòa.

Anh Thanh Hòa lắc đầu kết tui quá ! Anh không quyết định một mình được anh kêu tất cả anh em lại qua bàn nhỏ họp hội đồng trung cầu dân ý. Bàn qua bàn lại một hồi thì “đi thì khổ không đi thì lỗ”, nhưng chẳng ai dám có quyết định rõ ràng, nên cuối cùng anh Thanh Hòa đồng ý với anh Dominique, anh quay lại bàn Thầy kính cẩn thưa với Thầy: “Thầy muốn đi đâu thì con chờ Thầy đi đó, Thầy muốn về San Diego, con chờ Thầy về San Diego, Thầy muốn đi Arizona con chờ Thầy đi Arizona. Bây giờ Thầy có muốn đi Arizona không?” Thầy gật đầu ! Ha ha ha ! Anh Thanh Hòa méo mặt, chị Hường mừng rỡ nhảy tung tung như con nít được quà, cả bọn chúng tôi mắc cười quá phá ra cười vang, vui thật là vui ! Thiệt tình, Thầy đôi chiêu lẹ quá, chẳng biết đâu mà rờ, không biết chuyến đi này sẽ biến chuyển ra sao nữa?

Welcome to Arizona – Đúc Thầy đến Arizona

Trên Highway 93, 4 chiếc xe nối đuôi nhau, đi đầu là xe Thầy, đến xe Tùng, xe Sony và cuối là chiếc RV chồng chị Hường lái một mình, cùng vượt đèo vượt nương dzô nhắm hướng Đông chạy qua tiểu bang Arizona. Chạy một hồi qua freeway I-40 thì trời đã về chiều cảnh vật hai bên đường im lìm trong bóng hoàng hôn. Màn đêm xuống thật nhanh, tưởng là sắp tới nhà, bỗng xa lộ bị kẹt cứng, xe xếp hàng dài dài vì tai nạn xảy ra phía trước. Lợi dụng xe ngừng cả tiếng bắt đấm đĩ, anh em ta thông thả xuống xe đi bộ trên xa lộ giải ... trí ! Mãi đến hơn 10 giờ đêm, đoàn xe mới nhúc nhích đến thành phố Flagstaff. Chị Hường hướng dẫn xe Thầy và phái đoàn đến thẳng nhà hàng Nhật Sakura, tại đây các con và cháu chị đã đứng đợi đón chào Thầy.

Buổi ăn tối ở nhà hàng Sakura thật là vui nhộn, thoải mái. Chị Hường rất náo động, hết lảng xãng chạy quanh rót trà cho từng người, rồi lại mời rượu, chị còn vui miệng kể chuyện tiêu lâm làm cả nhà cười nghiêng ngã, anh Thanh Hòa phải đặt cho chị cái tên mới là “Hoàng Châu Cát Cát”. Anh Thanh Hòa mượn dịp vui được đi ăn cùng Thầy bèn hô hào anh em cụng ly tới tấp, anh Dominique, Minh Sơn và bà Tám cũng nâng ly xả láng, cả nhà hoan hỉ quá chừng. Thầy và chúng tôi vừa ăn vừa thưởng thức tài nghệ của anh đầu bếp xào nấu ngay trước mặt. Hai anh bếp thật có duyên, khéo tay khéo miệng pha trò dí dỏm hài hước làm thực khách thêm vui vẻ. Thầy thưởng thức món sushi chay, một chút mì xào rau, uống nước trà gạo lức và trái cây tráng miệng. Cũng trong đĩa trái cây tráng miệng của Thầy, Thầy ăn khóm không thấy Thầy phản ứng gì cả mà khi Thầy chia cho anh Thanh Hòa miếng khóm, mới cho vào miệng anh Thanh đã nhăn mặt, la lên: Chua quá ! Thầy hỏi “Cái gì chua?” (Hihi ! Khóm chua hay tâm chua ? Hả anh Thanh Hòa?)

Xe Thầy về đến nhà chị Hường đúng nửa đêm, chị Hường dành cho Thầy một phòng lớn trên lầu, bà Tám ngủ phòng nhỏ bên cạnh. Chúng tôi chia nhau ngủ ngoài phòng khách và phòng family room, chị Hường thật chu đáo cung cấp đầy đủ mền gối cho từng người. Nhóm thanh niên Hoàng, Tùng, Điền được vợ chồng người con út của chị mời qua ngủ bên nhà họ cho được tiện nghi.

Trời khuya vùng Flagstaff lạnh buốt, nhiệt độ khoảng 40°F, may là trong nhà có lò sưởi đốt củi thật ấm áp. An vị chỗ ngủ xong chúng tôi cùng nhau ngồi thiền. Thiền xong vừa nằm xuống thiu thiu ngủ thì nghe tiếng anh Dominique gọi anh Thanh Hòa dậy chờ Thầy đi chơi, anh Thanh Hòa lái xe cả ngày mệt quá nên phải rủ Sony đi theo phụ tá, 2 giờ sáng mấy Thầy trò ra xe trong đêm vắng, chị Hường đi theo dẫn đường.

Khi tôi thức dậy thì đồng hồ đã chỉ 6 giờ rưỡi sáng, trời còn mờ mờ âm u. Ngồi thiền xong đứng lên nghe cô Indra nói Thầy chưa về. Đến 8 giờ rưỡi hơn mới thấy Sony lái xe chờ Thầy vô sân, tôi chạy ra chào Thầy. Sony xuống xe chạy qua mở cửa xe mời Thầy xuống vô nhà. Thầy lắc đầu:

- Tao không vô. Đi về thiền đường San Diego liền bây giờ.

Anh Dominique thưa:

- Thừa Thầy vào nhà nghỉ đợi tụi con mang valises ra xe.

Thầy trả lời:

- Tao ngồi đây đợi.

Lệnh khẩn ban ra, sợ Thầy đợi lâu chúng tôi vội vàng nhanh chóng mang xách hành lý ra xe. Mười lăm phút sau xe chuyên bánh, không phải tiến về freeway I-15 mà là hotel Radisson, lý do bà Tám và phái đoàn cần phải ăn sáng. Lúc ngồi ăn trong buffet của hotel này không biết chị Hương thủ thi thể nào mà Thầy bằng lòng đến thăm cửa tiệm bán áo cưới và trang phục dạ hội hóa trang của chị. Đến tiệm, chị Hương đưa Thầy đi quanh thăm từng gian hàng, rồi mời Thầy lên lầu ngồi nghỉ, uống trà. Ngồi tại salon Thầy nhắm mắt lim dim “làm việc cho gia đình chị” một lúc lâu, chúng tôi ngồi đợi, đến lúc Thầy thức dậy mở mắt ra thì chị Hương lại ngồi bên chân Thầy, năn nỉ Thầy nhận lấy chiếc RV để Thầy xử dụng tùy nghi. Lần này Thầy bằng lòng nhận nên anh Thanh hòa phải lái xe quay trở lại nhà chị Hương một lần nữa. Sau màn chuyên đồ đạc hành lý từ xe SUV qua xe RV, Thầy và bà Tám cùng cô Indra, anh Dominique, Minh Sơn, anh Chị Thanh Hòa lên xe RV với Thầy, anh Thanh giữ tay tài xế. Chị Bê lái xe SUV với Hoàng, chị Thủy ngồi xe Tùng, Điền và tôi ngồi xe Sony.

Khoảng 1 giờ trưa ngày chủ nhật, đoàn xe du mục của Thầy trò Vô Vi tiến ra xa lộ I-15 thẳng đường trở về thiên đường San Diego. Trên chiếc RV, Thầy nằm nghỉ ở chiếc giường phía giữa xe đỡ bị dẫn, nên Thầy ngủ ngon hơn. Xe chạy êm ru, quang cảnh rừng thông hai bên đường thật êm đềm dễ thương, ở đây mọc toàn giống thông 3 lá nên trông như đồi thông Đà Lạt, xe chạy càng xa đồi núi càng ngoạn mục. Đến chiều gần tối, anh Thanh ghé vào khu tạm nghỉ (rest area), các anh đưa Thầy xuống đi bộ một chút cho giãn gân cốt, trông Thầy cũng bình thường không có vẻ gì mệt mỏi, Thầy nói xe chạy không mệt, kẹt xe mới mệt.

Vì cần chỗ cho chiếc xe RV đậu nên trên đường đi anh Thanh gọi phone báo cho chúng tôi biết phải đi thẳng về Santa Anna trước, để gửi chiếc xe RV trong khuôn viên Trụ Sở. 9 giờ tối chúng tôi về đến quận Cam, cũng tới lúc cần ăn tối nên anh Thanh ghé vào một nhà hàng Việt Nam, tại đây đã thấy anh Minh cựu hội trưởng và anh Sáng ra đón Thầy, rồi cùng ngồi chơi nói chuyện về chuyến đi với anh em, sau đó anh Minh lái xe RV về Trụ sở giùm, chị Bê lái chiếc SUV đưa Thầy trở về San Diego. Trên đường về Thầy muốn ghé thăm bác Huân. Mặc dù đi xe hơi từ Flagstaff, Arizona về Westminster, CA đã mất hơn 8 tiếng đồng hồ, mà Thầy vẫn không quản ngại đến thăm bác Huân. Khi gặp Thầy, bác Huân cảm động lắm, bác khóc, bác nói gia đình anh em bác không có ai thương bác như Thầy, nửa đêm nửa hôm mà Thầy vẫn đến thăm bác. Bác khóc, Thầy cảm động Thầy cũng nói: “*Khùng, khùng vậy đó, nhưng mà vẫn có tình có nghĩa.*”

Chuyến du hành kết thúc khi xe Thầy về đến thiên đường San Diego lúc 1:30 sáng thứ Hai 27/10. Thầy vào nhà nét mặt vẫn tươi khỏe, ánh mắt vẫn sáng trưng, chưa đi nghỉ Thầy còn ngồi uống nước và hỏi thăm

nói chuyện với hai cô Hồng Anh và Huệ, kể chuyện xa gần. Thầy hỏi Hồng Anh và Huệ ngủ đây có yên không? Thầy nói “*Về đến nhà này ngủ là yên lắm*”, rồi Thầy nhìn anh Dominique. Anh Dominique cứ cười mỉm chi hoài.

Nhớ lại hình ảnh Thầy đi nhẹ nhàng từ từ từng bước không cần người dìu ở khu rest area khi nắng chiều đã tắt làm tôi cảm xúc, thật là siêu diệu, mọi chuyện không thể ngờ được, một người như Thầy mình đã 85 tuổi, mới trải qua một cơn giải phẫu, mà lại có thể ngồi xe vượt hơn 1200 miles đường trường, xuyên qua 3 tiểu bang trong vòng mấy ngày thì quả là không tưởng. Đi theo Thầy dù tin tưởng ở Thượng Đế mà tôi cũng thoáng lo lo, lộ trình dài quá sợ Thầy không đủ sức, nhưng mỗi lần nhìn Thầy thì thấy Thầy vẫn tỉnh bơ, ung dung tự tại, an nhiên bình thản. Tôi thật mừng, xin tạ ơn Thượng Đế, tạ ơn sự huyền diệu thể hiện trong sức khỏe của Thầy.

Nghĩ lại ân phước Thầy cho chúng tôi thật là lớn lao. Chúng con xin cảm tạ Đức Thầy đã cho gia đình chúng con được vui hưởng những ngày thương yêu bên Thầy. Trên đường về quyến luyến, lòng bồi hồi thương nhớ, con cầu nguyện Thầy được mãi mãi sức khỏe an vui. Con xin ghi lại những giờ phút ký sự này để chia sẻ niềm vui cùng các anh chị em bạn đạo khắp năm châu, sinh hoạt của Đức Thầy trong những ngày qua. Ước mong mọi người đều cảm nhận được ân điển từ bi của Thầy như chúng con đã được hưởng.

Và các bạn ơi, chứng kiến sự năng động của Thầy trong chuyến du hành, tâm tôi thật cảm kích lời Đức Thầy mà chị Thanh Hòa đã ghi lại trong phóng sự Chuyến Viếng Thăm của Đức Thầy tại California: “*Thân này đã có Thượng Đế lo cho Thầy, các con cứ lo tu đi thì Thầy sẽ khỏe mạnh*”.

Cao thị Bạch Trúc.
T/Đ Portland, Oregon
7/11/08

Kính gửi:

- Đức Thầy để kính tường.
- Tuần Báo Phát Triển Điện Năng (www.vovinet.org)
- Tuần Báo Quy Hội Tình Người. (www.quyhoitinhnguoiviet.org)

=====

Phóng Sự Mừng Lễ Thượng Thọ của Đức Thầy tại San Diego.

Năm nay, các Bạn Đạo Vô Vi miền Nam California thật may mắn được Đức Thầy cho phép tổ chức bữa tiệc mừng Thượng Thọ Đức Thầy 86 tuổi, tại San Diego, đúng vào ngày Thứ Năm, 13 tháng 11 năm 2008. Theo như lời anh Thanh, anh không muốn dời đến ngày cuối tuần vì anh muốn được tổ chức vào đúng ngày sinh của Đức Thầy.

Buổi sáng thứ năm ngày 13 tháng 11 ngày sinh nhật Đức Thầy, chúng tôi đến nhà thăm thầy, gặp anh chị Thanh Hòa và Dương Như Tùng đưa anh Minh Báu, chị Hòa (Sydney), Anh Sáng và Vũ Anh (Houston TX), anh Nguyễn Minh Châu (New York) đến chào thầy. Trong nhà đông vui rộn ràng như ngày Tết. Buổi trưa cô Quý trở tài “ngự trù” đồ bánh khọt chay cho Thầy và bánh xèo chay cho trò, nên chúng tôi cũng được hưởng lộc. Cô Quý bảo Thầy rất thích bánh khọt, lần nào vào nhà hàng Việt Nam Thầy cũng kêu món bánh này. Nhìn cô Quý chưng bày trên đĩa những chiếc bánh khọt nhỏ nhỏ tròn vo xinh xắn, những chiếc bánh xèo vàng rộm, kèm theo với những đĩa rau xanh tươi thật hấp dẫn. Sau khi cô Indra mang bánh khọt lên mời Thầy ăn trưa trong phòng Tivi, thì anh em bạn đạo chúng tôi ngồi quanh bàn ăn ngoài này thưởng thức tận tình những chiếc bánh xèo thơm dòn, vừa ăn vừa khen luôn miệng. Nghĩ đến cảnh nhà bếp phải đứng cả ngày bên lò lửa nóng mà bồi hồi cảm kích. Xin cảm ơn tài “ngự trù” của cô Quý, chị Thủy, cô Indra và các tay phụ

bếp tài tử đã cho Thầy và cả nhà những bữa ăn thật ngon, bổ và tinh khiết. Quên nhắc món “Mì Cây Nhãn” của cô Quý cũng rất là nổi tiếng, ăn một lần là nhớ đời.

Ăn trưa xong chúng tôi quây quần bên Thầy, cùng xem hình Thầy chụp những năm về trước do chị Hòa (Sydney) tuyển chọn in ra bản lớn đem đến biếu Thầy. Các anh chị kể chuyện cho Thầy nghe, Thầy ngồi nghe với gương mặt thật tươi vui, hiền dịu. Những lúc anh Thanh pha trò Thầy cười, học trò cũng cười theo vang rộn cả nhà. Nhưng thầy cũng rất dễ cảm động, khi chị Hòa kể chuyện chị về Việt Nam thăm bạn đạo bên nhà, nhắc đến bạn đạo bên nhà là thầy xúc động hai mắt rung rung ứa lệ thấy thật là thương. Chị Hòa mang cuốn album nhỏ ra đưa Thầy, Thầy ngồi chăm chú xem từng tấm hình bạn đạo VN đã họp mặt chụp hình chung gửi tặng Thầy. Rồi Thầy cầm bút viết ngay 4 câu kệ gửi cho bạn đạo bên nhà. Nhìn Thầy từ tốn, nhẹ nhàng viết từng chữ với nét bút cứng cáp, tròn trịa thật là đẹp giống như nét chữ lúc thầy còn trẻ làm chúng tôi thật vui mừng và ngạc nhiên quá sức, chứng tỏ sức khỏe của Thầy đã phục hồi trọn vẹn, nét chữ của thầy không còn run như những tháng về trước lúc thầy còn trong bệnh viện nữa, cuối thư Thầy minh mẫn ghi ngay tháng với chữ ký của thầy thật đẹp. Tôi xin mạn phép ghi lại bài kệ Thầy đã làm trong vòng mấy phút đó:

*Tu hành thức giác trí tâm linh
Tiến hóa tâm linh tự sửa mình
Khai thông trí tuệ trời ban phước
Tiến hóa vô cùng tự cảm mình*

13 tháng 11 năm 2008

*Ký tên
Lương Sĩ Hằng*

Đến 3 giờ chiều, anh chị Thanh Hòa xin phép thầy về, để ra nhà hàng xếp đặt công chuyện. Khoảng 4 giờ khi chúng tôi đến nhà hàng thì đã thấy một số đông các bạn đạo từ Santa Anna đã có mặt, đang phụ nhau trang hoàng phòng tiệc. Những chùm bong bóng đủ màu sắc bay lung linh khắp phòng, hai bình hoa hồng hoa cúc chen nhau đã được chị Dung khéo tay trang hoàng, nổi bật trên bàn Thầy và bàn phong sau bàn Thầy ngồi. Mọi người lãng xãng vừa làm việc vừa cười nói rộn ràng. Anh chị em lâu ngày gặp nhau tay bắt mặt mừng thật là vui. Buổi tiệc được tổ chức ở trên lầu của nhà hàng China Max.

Nhà hàng đã dành một căn phòng riêng biệt nhỏ gọn xếp đúng 16 bàn (6 bàn chay, 10 bàn mặn), mỗi bàn 11 người cho chúng ta. Vì không ngờ là được tổ chức sinh nhật Thầy và vì thời gian cũng quá gấp rút nên ban tổ chức không kịp thông báo cho các bạn đạo phương xa mà buổi tiệc cũng có sự góp mặt của hơn 160 bạn đạo. Tại đây ngoài ông Bảy, bác Huân, bác Nhuận, anh chị Thiên Tạo, anh chị Nguyễn Quang Vinh, anh chị Nhẫn, Anh chị Minh Khang, anh Nguyễn Hoàng Long ..vv., với hầu như gần đủ mặt các bạn đạo từ các vùng Santa Ana, Los Angeles, Las Vegas, San José và những bạn đạo địa phương San Diego, chúng tôi không ngờ được gặp lại cô bạn cũ Hoàng Anh đến từ Santa Ana, và vui mừng được hội ngộ anh Bùi Đức Long và chị Vân Khanh đến từ Houston TX, sau mấy năm dài xa vắng trông anh chị vẫn vui khỏe trẻ trung, vậy mà anh Long bảo hôm anh gặp anh Thầy trên Thiên Viện Vĩ Kiên, Thầy nói “Anh già hơn tui”. Đúng rồi anh Long đứng cạnh Thầy em cũng thấy anh Long già hơn Thầy, có lẽ tại tóc anh Long bạc trắng cả rồi và gương mặt Thầy thì rất hồng hào sáng lạng hơn anh Bùi Đức Long nhiều lắm.

Từ xứ cao bồi Texas còn có anh Nguyễn Anh Duy, chị Bạch Châu và anh Huỳnh Ánh Sáng đi cùng với Vũ Anh, từ New York có Nguyễn Minh Châu. Xa xôi nhất có lẽ là hai bạn đạo đến từ xứ Kanguru đó là vợ chồng anh Minh Báo và chị Hòa Syney. Trong buổi tiệc nghe anh Thanh Hòa trình với Thầy và quan khách là buổi tiệc hôm nay tưởng là họp mặt nhỏ thôi mà cuối cùng lại là buổi tiệc quốc tế. Qui tụ hơn 160 bạn đạo đến từ các tiểu bang California, Texas, New York, Oregon... Và từ các quốc gia Canada Gia Nã Đại (bà Tám), France Pháp Quốc (anh Dominique), Australia Úc Châu (Minh Sơn, anh Minh Báo, chị Hòa), Việt

Nam (ông Bảy, Bạch Tuyết, Huệ, Tiên...), Mexico Xứ Mỹ (chị Phần Ché ở Tijuana) và Kampuchia (Indra). Thật là duyên lành, không tính mà tự, có Thầy là có sự hội tụ âm áp bất ngờ.

Đúng 6 giờ, tiếng trống thùng thùng dồn dập vang lên từng hồi tạo nên một bầu không khí nghiêm trang rộn ràng, đoàn lân Quang Minh từ ngoài cửa tiến ra múa chào đưa đường Đức Thầy vào phòng tiệc, tất cả các bạn đạo đều đứng lên chấp tay cung kính, chị Hòa choàng vòng hoa mừng Thầy và đưa Thầy đến bàn VIP, nơi đây đã có Ông Bảy, bác Nhuận, bác Huân anh chị Thiên Tạo đợi Thầy. Sau khi Thầy và bà Tám an tọa, hai con Lân trân trọng múa một màn đánh lễ Đức Thầy. Múa xong Lân chào lui ra thì chương trình Văn Nghệ được tiếp nối ngay.

Mở đầu, chị Cao Ngọc Hương người điều hợp chương trình mở lời chào mừng Đức Thầy và quan khách, chị giới thiệu cùng Thầy ban Hợp Ca “cây nhà lá vườn” gồm các tiếng hát thân thuộc của Vô Vi chúng ta, lên ca bài “Ca Khúc Mừng Sinh Nhật Thầy” rất là nồng ấm thiết tha, làm Thầy rung rung xúc động. Ca khúc chấm dứt, anh Thanh Hòa ôm đàn bước ra giới thiệu một ca sĩ rất là đặc biệt đến từ Hong Kong bên hông Chợ Lớn, đó là “ca sĩ Trần Tân” mà chúng ta quen gọi là Bà Tám, lần đầu tiên bà Tám lên sân khấu, với vòng hoa tím nổi bật trên bộ đồ màu trắng sữa, trông bà Tám khỏe mạnh, hai mắt sáng trưng rất là đẹp gái. Đặc biệt đêm nay mừng sinh nhật Đức Thầy, bà Tám hát tặng thầy bài “Cao Sang Sing” (Cao Sơn Xanh) với sự phụ họa của hai ca sĩ Thanh San Diego và Hòa Sydney. Khi bà Tám cất tiếng “*Cao sang sing ...cheng chung sao lạng...*” khán thính giả trong phòng đều ồ lên thích thú vì giọng ca của bà Tám trong nhẹ và thật dễ thương, nhìn thấy thầy ngồi cười, gương mặt Thầy hiền vui chăm chú nhìn bà Tám hát. Khi bà Tám chuyển tông qua liên khúc “Bến Thượng Hải” bằng tiếng Quảng “*Lộn pánh lộn ào mạn ly thẩu thẩu cón sơi wu pắc dao... hâu chon lý xây cáp xì...*” khán giả vỗ tay quá xá cỡ, nhưng hơi xui là ca sĩ mới ra nghề run quá quên cả lời nên đang hát nửa chừng bỗng ngưng ngang cái rột, làm khán giả được dịp cười một trận té ghé, Thầy cũng cười nữa. Bạn đạo ngạc nhiên không ngờ bà Tám hát hay quá hay, đặc sắc vô cùng. Trước khi về chỗ bà Tám nói thêm một câu chúc Thầy bằng tiếng Việt: “*Chúc mừng Ông Tám sinh nhật dzui dzẻ*” bạn đạo vỗ tay rào rào bà Tám hồn nhiên vô tư nở nụ cười hiền hòa mặc ai nhìn cũng mến.

Sấn trón bà Tám đưa bạn đạo đi thăm Bến Thượng Hải nửa chừng ngưng ngang, nên để cứu bồ “đôi song ca người Việt gốc ... cây”: Ngọc Hương Vũ Quốc Khanh bèn ra sân khấu cầm micro tiếp nối “Bến Thượng Hải” với tiếng Việt cho bạn đạo hiểu lời ca khúc lừng danh này. Công nhận anh Khanh Chị Hương ca bản Bến Thượng Hải hay bạo hay tới tới bên... Sài Gòn, không thua gì người Việt gốc .. Hoa chính cống.

Màn văn nghệ bỏ túi lại cấp tốc như “Mì ăn liền” vì chỉ được thông báo trước có 3 ngày cho nên các Thiên Sĩ Vô Vi nhà ta không ai kịp chuẩn bị nghêu ngao tập dợt gì cả, ai có sẵn bài tú bài kệ gì của mình thì cứ tự nhiên đem ra ... “hâm lại”, vì là ngày vui của Đức Thầy cũng như của tất cả bạn đạo, nên các Ca Sĩ “Cây Nhà Lá Vườn” Vô Vi vốn dĩ lúc nào cũng vui tươi và hồn nhiên nên đã hăng say, nhiệt tình đóng góp rất nhiều ca khúc đạo đời song tu vui vẻ, anh Lê Hiếu Nghĩa đơn ca bài “Về Nguồn”, chị Thanh Mai ca vọng cổ “Người Cha Yêu Dấu” sáu câu mùi riệu, chị Hằng Kimberly quen thuộc với hai ca khúc “Chiến sĩ Tình Thương” và “Ô Mê Ly” nổi tiếng, nhạc của bố chị, lời đạo của chính chị khiến người nghe cảm khái dễ dàng. Cô Bích Hằng tặng Thầy ca khúc “Cha Trời Mẹ Đất” với giai điệu của nhạc phẩm Roméo & Juliette thân quen, anh Trần nhà ta gọi lại kỷ niệm ngày xưa của Thầy qua bài “Dư Âm”, giọng anh Trần trầm lắng nên khi anh cất tiếng “*Đêm qua mơ dáng em đang ôm đàn... diu muôn tiếng tơ...*” nghe thật là não nùng quyến rũ, may mà các bà các cô đang co lười kể rằng niệm Phật chứ không cũng dám rụng tim. Hồ Mỹ Thanh từ Las Vegas, êm ái đưa bạn đạo trở về với thơ Thầy qua nhạc phẩm “Vui Thiên” đầy thanh nhẹ. Văn nghệ Vô Vi là không thể thiếu tiếng hát độc đáo của anh Nguyễn Quang Vinh, và có anh Vinh là phải có bài hát “Thầy là Niềm Vui”, quả vậy khi anh Vinh xung phong cầm micro là tất cả mọi người chung quanh thấy vui liền, đã vui lại còn hăng say nữa nên tiếng vỗ tay nhịp nhàng của bạn đạo hòa theo tiếng hát của anh Vinh thật là sống động rộn ràng làm không khí buổi tiệc thêm tung bừng phấn khởi. Anh Vũ Quốc Khanh, chuyên viên âm thanh của hội ta, cũng trân trọng góp mặt với ca khúc “Nhớ Thầy”, đang hát hai câu thì anh ngưng, vì Thầy phải ra ngoài, anh Khanh đứng yên nhớ Thầy làm bạn đạo cũng nao nức nhớ Thầy theo anh, mong Thầy trở lại mau mau. Khi Thầy trở lại tiếng hát của anh Khanh nghe tha thiết hơn nhiều lắm.

Vô Vi ta rất nhiều nhân tài, người lớn trình diễn là chuyện đương nhiên, nhưng có em bé 4 tuổi trình diễn mới hay đặc biệt, mọi người ai cũng yêu màn đơn ca của ca sĩ tí hon của gia đình Vô Vi này, đó là em bé Mỹ Hạnh con gái của anh Bành Chi, em đứng trên ghế cầm micro hát tặng Thầy, rồi em đọc thuộc 4 câu thơ “Tô Lục Chúc Hồng” của Thầy nữa, khi em song ca với bác Thanh Hòa giọng em nhỏ nhẹ thật dễ thương.

Tiết mục vui nhất mang lại nụ cười cho Thầy và cả phòng tiệc là anh Thanh Hòa kể chuyện chờ Thầy đi chơi, anh bảo cứ khoảng 2 giờ sáng là Thầy đi chơi, người ta ban ngày đi chơi, Thầy mình tối khuya Thầy đi thăm vòng vòng San Diego qua Coronado Island, ban ngày Thầy bận làm nhiều việc khác nên ban đêm Thầy mới có thì giờ đi đây đó. Anh cười vui bảo Thầy mới dạy anh phải ngủ đúng, mới mấy ngày mà thấy muốn tiêu rồi, giọng anh vui tếu khi anh tâm sự “Thầy rất là khỏe nói thiệt chứ ai nói Thầy bệnh chứ tui thấy mình bệnh trước chứ Thầy đâu có bệnh, đi chơi mình buồn ngủ chứ Thầy không buồn ngủ”. Anh Thanh cũng giới thiệu một vị khách đang ngồi cùng bàn với Thầy, ông ta là chồng của bà bác sĩ châm cứu của Thầy, Thầy mời hai vợ chồng bà bác sĩ này đi dự sinh nhật Thầy mà phút cuối bà bác sĩ bị kẹt bệnh nhân nên không đến được, chồng bà phải đi với người con trai. Anh Thanh kể thêm: Gia đình bà bác sĩ châm cứu này là chín đời ngụ y bên Trung Quốc. Bà chữa bệnh cho Thầy và bà rất quý Thầy, lần vừa rồi bà có nói: “Bà bắt mạch thấy mạch của Thầy rất tốt, Thầy không có bệnh gì hết. Bà nghĩ Thầy không phải đến chữa bệnh mà đến để thử bà, rồi bà xin Thầy nhận bà làm đệ tử, Thầy nói với bà “*Tôi có nhiều đệ tử lắm, đệ tử của tôi ở khắp nơi trên thế giới*”. Anh Thanh kể chuyện duyên dáng vui tếu gây nhiều trận cười vui cho Thầy và bạn đạo, tiếc là nửa chừng anh xin hết vì bỗng dưng anh chẳng nhớ gì để nói nữa cả. Cả làng đều thông cảm, cho anh được nghỉ ngơi chút.

Sau phần văn nghệ là mục Chúc Thọ Đức Thầy. Từng hồi trống thùng thùng nổi lên vang dội căn phòng, rồi đoàn Lân Quang Minh áo vàng xuất hiện, hai con Lân tiến đến bàn Thầy, múa quanh đánh lễ mừng Thượng Thọ Thầy, sau một hồi tung tăng bái lạy hai lân tung ra hai bức liễn màu đỏ với hai hàng chữ “*Kính Chúc Đức Thầy*” “*Phước Như Đông Hải – Thọ Tỳ Nam Sơn*” để cung chúc Thầy. Thầy trao phong bì lì xì, ban phúc cho hai lân, hai lân nhận quà cúi đầu chào tạ ơn rồi lui ra, phong cách thật là ngoạn mục.

Tiếp đến một chiếc bánh sinh nhật thật lớn với hàng chữ “*Kính Mừng Thượng Thọ Đức Thầy Vĩ Kiên. Ngày 13 tháng 11 năm 2008. San Diego*” được mang ra đặt trên bàn thầy. Khi những ngọn nến sinh nhật được thắp sáng, ban hợp ca “cây nhà lá vườn” và toàn thể bạn đạo cùng ca liên khúc “Mừng Sinh Nhật Thầy” của anh Lương Quốc Định, ca khúc “Mừng Sinh Nhật Thầy” của nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ, bài “Happy Birthday To You” Anh Việt đề huề. Trong khi tiếng hát tiếng đàn trầm bổng vang vang trong không gian thì Thầy thổi nến, nến nhiều quá các bạn đạo đứng chung quanh phải thổi phụ với Thầy, nến tắt bạn đạo hân hoan vỗ tay vui vẻ. Anh Thanh đưa dao mời Thầy cắt bánh. Mục cắt bánh này mới hy hữu, Thầy ra chiêu cắt bánh rất là ngoạn mục độc đáo chưa từng có từ trước đến nay. Trước hết Thầy đứng lên cầm dao cắt một đường dọc giữa bánh, tưởng Thầy cắt một đường tượng trưng, nhưng Thầy không ngưng, Thầy làm ngạc nhiên bạn đạo bằng cách cắt tiếp qua đường thứ hai song song với đường thứ nhất, rồi lại cắt tiếp đường thứ ba, rồi đường thứ tư, xong bên trái Thầy cắt qua bên phải cũng liên tiếp bốn đường song song. Chưa hết, chẳng nói chẳng rằng Thầy bắt đầu cắt qua đường ngang, làm bạn đạo lạ lùng kỳ thú cùng nhau cười vang vỗ tay rào rào, cắt xong đường ngang này Thầy lại cắt tiếp đường ngang khác, mỗi lần thầy bắt đầu một đường là bạn đạo lại rủ ra lên cười vang vì bất ngờ và thú vị, bạn đạo sợ thầy mỏi tay nhưng Thầy không ngưng thầy cứ tiếp tục cắt hết năm hàng dài như vậy. Cái bánh to và dày lắm quý vị ạ, nên thấy Thầy cắt nhiều thì phải dùng sức nhiều. Anh Thanh Hòa bảo “Dzui quá, hôm nay đúng ngày của Thầy, Thầy vui quá nên thầy cắt luôn cả cái bánh (cho nhà bếp thất nghiệp rồi!)”. Nhìn cách Thầy cắt bánh sinh nhật quá độc đáo anh Thanh hơn hờ hởi to: “Thầy Thầy khỏe không hả quý vị? Toàn thể bạn đạo trong phòng hào hứng vỗ tay hô to “Khỏe” đồng ý với anh Thanh. Hôm nay bạn đạo chúng ta thật có phước quá, được Thầy tận tay cắt từng miếng bánh cho chúng ta ăn. Khi Thầy ngừng tay trả dao lại, phòng tiệc vỗ tay hoan hô ào ào. Ban tổ chức chu đáo mang ra một chiếc bánh sinh nhật nhỏ đặc biệt cho Thầy. Thầy ngồi xuống ăn bánh, uống champagne vui hưởng cùng với đàn con vây quanh, thật là giây phút hân hoan hạnh phúc, hình ảnh này khắc ghi mãi trong tâm từng đứa con của Thầy.

Chương trình Chúc Thọ được tiếp tục với mục bạn đạo lên chúc thọ và sung sướng là Đức Thầy đã cho phép bạn đạo được chụp hình lưu niệm với Thầy tối hôm nay. Theo thứ tự bạn đạo từng bàn, từng bàn một nối tiếp nhau lên gặp Đức Thầy mỗi bàn cử một người đại diện nói đôi lời Chúc Thọ Thầy, các bạn đạo người nào cũng được lên tận bàn tặng quà Thầy, xong lại đứng quanh chụp hình kỷ niệm với Đức Thầy, mỗi bạn đạo rời bàn đều được nhận một phong bì lì xì với bài kệ của Đức Thầy yêu quý.

Khoảng hơn 9 giờ tối buổi lễ bế mạc. Bạn đạo đứng lên tiễn Thầy ra về với nhiều tiếc nuối, đêm vui chóng tàn nhưng dư âm sống động vui vẻ của buổi tiệc vẫn còn mãi trong lòng. Đêm nay trông Thầy thật đẹp, thân sắc hồng hào tươi trẻ, và đàn con của Thầy đã được may mắn sống chung những phút giây hạnh phúc tuyệt vời với người cha thân yêu, Thầy không lên tiếng nhưng qua cung cách vui hưởng tiệc Thượng Thọ cùng đàn con của ngài, Thầy đã thể hiện lòng thương yêu tràn trề, ngài đã ban rải thanh điển an vui đến từng người, trong niềm vui thanh nhẹ bên Thầy bạn đạo chúng ta ra về nhưng không thể nào quên được ngày vui này và lại thương nhớ Thầy khôn nguôi.

Để kết thúc, chúng con xin cúi đầu cảm tạ Đức Thầy đã cho bạn đạo chúng con hưởng một buổi tối tràn ngập niềm vui hân hoan thanh nhẹ bên Thầy. Chúng tôi xin cảm ơn Ban Tổ Chức đã chu đáo trong việc xếp đặt nhà hàng với thức ăn thật ngon, hảo hảo ! Cảm ơn anh Khanh chị Hương và các bạn xa gần đã đóng góp giúp vui với một chương trình văn nghệ “cây nhà lá vườn” rất xuất sắc và thân mật. Và xin cảm ơn tất cả các bạn đạo Vô Vi đã hội tụ về chung vui với Đức Thầy trong ngày Lễ Thượng Thọ thật là đặc biệt này, mới biết bắt cứ ở đâu, dưới mái ấm gia đình Vô Vi chúng ta cũng luôn gần nhau .

Xin chúc tất cả bạn đạo tu hành tinh tấn và hẹn gặp lại tại Đại Hội Viễn Tiền, Montréal, Canada.

Cao Thị Bạch Trúc
T/Đ Portland, Oregon
19/11/08